

De groeiende kloof tussen burgers en overheid

Jaap Jongsma is financieel adviseur bij bureau Rentmeester Financieel Advies in Damwâld

Soms denk je wel eens dat ze in politiek Nederland de weg kwijt zijn. Een aantal gebeurtenissen deze week versterkten dit gevoel. Allereerst de opstelling van Minister Faber om kleinzielig geen handtekening te zetten voor de lintjes van vrijwilligers in de vluchtelingensector. Medemenselijkheid mag blijkbaar niet beloond worden.

In de krant van vrijdag stond een mooi artikel over het stijgen van de zorgpremie door het verlagen van het eigen risico voor de zorgpremie. Deze kabinetsplannen waren al bekend maar nu zien we gevolgen

hiervan voor de premie. In een eerdere column schreef ik hier al over.

Een kiezersbelofte moet worden ingelost. De worst die wordt voorgehouden mag je zelf betalen. Meerpremie is 199 euro per jaar en daardoor wordt het eigen risico in plaats van 385 euro voortaan 165 euro. In totaal 220 euro minder eigen risico. Een eigen risico betaal je alleen bij gemaakt zorgkosten dus voor de meeste mensen is dit een forste stijging van de lasten.

De zorgkosten worden niet aangepakt met alleen het gevoel van een lager eigen risico

Wie zit hierop te wachten? De zorgkosten worden niet aangepakt met alleen het gevoel van een lager eigen risico.

Afgelopen week had ik een avond met 25 ondernemers van het broodfonds 'Bûter, Brea en Griene Tsiis'. Ze wilden graag meer weten over de verplichte arbeidsongeschiktheidsverzekering voor ondernemers. Dit wetsvoorstel gaat vermoedelijk in 2027 van kracht worden. Een broodfonds is een groep van maximaal vijftig ondernemers die elkaar financieel ondersteunen bij arbeidsongeschiktheid. Je krijgt maximaal twee jaar schenkingen van overige leden. De uitkering is een van tevoren afgesproken bedrag.

De overheid wil een verplichte verzekering die voorziet in een uitkering tot aan je AOW. Deze verzekering heeft een eigen risico van één jaar. Daarna wordt er gekeken of je met je ziekte nog in staat bent om ander inkomen te verdienen. Wanneer dit niet het geval is krijg je maximaal het minimumloon uitgekeerd.

Je zou kunnen denken: een nobel streven van de overheid om de zelfstandig ondernemer beter te beschermen bij arbeidsongeschiktheid. Wanneer je er langer over nadenkt, dan is dit voornamelijk een manier van Minister Karien van Gennip om extra geld op te halen.

Op dit moment valt de ondernemer uiteindelijk in de bijstand wanneer hij geen inkomen meer heeft en al zijn vermogen heeft opgegeten. De keerzijde van deze verplichting is dat de oplossingen die ondernemers zelf hebben bedacht niet meer meetellen. Heb je een partner met voldoende inkomen of kun je een pand verhuren voor de inkomsten of ben je verenigd in een broodfonds? Dit zijn allerlei oplossingen die niet meetellen. Kortom ook hier geldt dat de vaste lasten verder verzwaaard worden.

Ik mis in deze zaken de dialoog. Niet eenzijdig als overheid je koers bepalen maar van onderop in gesprek. Wat is er nodig? Meer betutteling of meer ondernemerschap? Het zou wel eens tot verrassende uitkomsten kunnen leiden.